

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **N. H.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. SZ/MPSV-2023/123761-921,
sp. zn. MPSV-2023/180247-921,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. SZ/MPSV-2023/123761-921, sp. zn. MPSV-2023/180247-921, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a předcházející průběh řízení

1. Žalobkyně podala žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2023, č. j. SZ/MPSV-2023/123761-921, sp. zn. MPSV-2023/180247-921 („napadené rozhodnutí“), jímž bylo

zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Brně ze dne 22. 5. 2023, č. j. 168713/23/BO („prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů („zákon o poskytování dávek“) přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovým lékařem OSSZ Brno-venkov ze dne 20. 2. 2023, podle něhož je žalobkyně osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek. Šlo o zdravotní stav dle přílohy č. 4 bod 1 písm. d) vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením („vyhláška č. 388/2011 Sb.“). Bylo zjištěno, že žalobkyně má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením „TP“ ode dne 1. 2. 2023 trvale. Žalobkyně s posouzením nesouhlasila, doložila nové lékařské zprávy a žádala o nové posouzení zdravotního stavu. Dle vyjádření OSSZ Brno-venkov ze dne 28. 4. 2023 po opakovaném posouzení dostupné zdravotní dokumentace nebyl důvod ke změně posudkového závěru, OSSZ setrvala na závěru a odůvodnění svého posudku.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně bránila odvoláním a žalovaný pro účely odvolacího řízení nechal zpracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“). Zdravotní stav byl přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 10. 8. 2023 se závěrem, že žalobkyně je (ke dni jednání PK MPSV) osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek. Rovněž podle PK MPSV šlo o zdravotní stav srovnatelný se zdravotním stavem dle přílohy č. 4 bod 1 písm. d) vyhlášky č. 388/2011 Sb. (středně těžké omezení funkce dvou končetin). Následně bylo vydáno napadené rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí mj. uvedl, že závěry PK MPSV nejsou v rozporu s obsahem lékařských nálezů, které měla komise k dispozici, a že je komise v potřebném rozsahu odůvodnila. Zdravotní stav žalobkyně nárok na průkaz ZTP neodůvodňuje.

II. Žaloba

4. Žalobkyně považuje posudek PK MPSV za neúplný a nepřesvědčivý. V rámci své domácnosti se žalobkyně pohybuje jen s obtížemi (musí se opírat o nábytek a zdi, musí používat facilitátory, aby byla schopná se pohybovat). V exteriéru musí používat elektrický invalidní vozík, protože s velkými obtížemi ujde jen asi 20 až 30 metrů. Žalobkyně má proto za to, že její zdravotní stav odpovídá těžkému funkčnímu postižení, nikoliv středně těžkému. PK MPSV se v posudku nevypořádala s tím, proč zdravotní postižení neomezuje schopnost chůze v exteriéru se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. V exteriéru žalobkyni nestačí používat kompenzační pomůcky k tomu, aby se pohybovala na delší vzdálenost než na 30 metrů, při chůzi ji velmi bolí dolní končetiny a páteř, silně se zadýchává. Nemá proto sílu se v exteriéru pohybovat bez elektrického invalidního vozíku. Využívání invalidního vozíku nelze považovat za chůzi při využití kompenzační pomůcky.
5. Pohyblivost žalobkyně omezuje zejména srdeční onemocnění (srdeční selhávání klasifikované jako NYHA III) a neurologické onemocnění (kořenové dráždění bederní páteře a polyneuropatie dolních končetin). PK MPSV dostatečně neodůvodnila, proč interní

onemocnění žalobkyně nezpůsobuje těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení. Dle žalobkyně jej naopak způsobuje [příloha č. 4 bod 2 písm. i) vyhlášky č. 388/2011 Sb.]. Žalobkyni také není jasné, z jakého důvodu nebylo možné její zdravotní stav vyhodnotit jako odpovídající těžkému postižení dolních končetin [příloha č. 4 bod 2 písm. f) vyhlášky č. 388/2011 Sb.], či jako neurodegenerativní postižení s mnohočetnými hybnými komplikacemi [příloha č. 4 bod 2 písm. n) vyhlášky č. 388/2011 Sb.]. PK MPSV měla vysvětlit, zda postižení žalobkyně některým z nadepsaných položek odpovídá, což neučinila. Její posudek je proto neúplný a nepřesvědčivý. Žalobkyně z uvedených důvodů navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný konstatoval, že v rámci hodnocení nároku žalobkyně správní orgány zohlednily veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, včetně žalobkyní doložených lékařských zpráv, a to v možném zákonném rozsahu. Dle OK MPSV žalobkyně svým zdravotním stavem podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP nesplňuje. V podrobnostech žalovaný odkázal na posudek a na napadené rozhodnutí.
7. PK MPSV je vázána právními předpisy, hodnocení zdravotního stavu nezávisí na její volné úvaze, ale musí odpovídat stanoveným posudkovým kritériím vymezeným v právních předpisech. Z posudku plyne, že komise se všemi dostupnými lékařskými zprávami zabývala. U žalobkyně ale nebyla prokázána porucha zakládající nárok na vyšší než priznaný stupeň průkazu dle kritérií uvedených v zákoně o poskytování dávek.
8. Žalovaný posudek PK MPSV vyhodnotil po stránce úplnosti a přesvědčivosti, přezkoumatelnosti a bezrozpornosti a vyhodnotil, že posudek uvedenému dostál. Žalovaný své závěry odůvodnil s odkazem na zjištěný zdravotní stav žalobkyně. Dle žalovaného v řízení nedošlo k žádnému pochybení, napadené rozhodnutí nemá žádné vady a žaloba není důvodná.

IV. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

9. Součástí správního spisu je posudek OSSZ Brno-venkov ze dne 20. 2. 2023. Z něj plyne, že se u žalobkyně jedná o středně těžké funkční postižení, neboť jde o kombinaci omezení hybnosti na terénu kloubních a páteřních degenerativních změn, přidruženy jsou interní potíže omezující výkonnost.
10. Součástí správního spisu jsou dále lékařské zprávy doložené žalobkyní v řízení před prvostupňovým orgánem. Z lékařské zprávy MUDr. M. J. ze dne 8. 3. 2023 plyne, že u žalobkyně trvá velmi výrazně špatná mobilita, na které se podílí nálezy na dolních končetinách i v bederní páteři, také se podílí kardiogenní onemocnění, pacientka ujde bez zastavení maximálně 50 m, poté musí odpočívat. Je sděleno, že se jedná o trvalé obtíže a není očekáváno jakékoliv zlepšení. Z lékařské zprávy téže lékařky ze dne 12. 4. 2023 plyne, že chůze žalobkyně je kolébavá, krátkými kroky, lehce nestabilní. Je konstatováno, že žalobkyně není schopna samostatně cestovat dopravními prostředky MHD, jediný způsob dopravy je invalidním vozíkem, nebo osobním automobilem. Lékařka apelovala na přehodnocení závěru o nepřidělení průkazu ZTP žalobkyni. Dle vyjádření prvostupňového orgánu k doloženým lékařským zprávám nebyly medicínské důvody ke změně posudkového závěru.

11. V odvolání žalobkyně namítala, že nesouhlasí s posouzením svého zdravotního stavu, posudek považovala za neúplný a nepřesvědčivý. Uvedla, jakými zdravotními problémy trpí. Konstatovala, že ji onemocnění výrazně omezují v její možnost pohybu mimo domácnost. Z domu žalobkyně jezdí na elektrickém invalidním vozíku, jinak by nebyla schopna vyřizovat si nezbytné záležitosti (musely by ji vozit její děti). Žalobkyně v odvolání sdělila, že má za to, že její postižení by mělo být podřazeno pod přílohu č. 4 bod 2 písm. f) či písm. i) vyhlášky č. 388/2011 Sb.
12. V odvolacím řízení byl vypracován posudek PK MPSV ze dne 10. 8. 2023. V tomto posudku je uveden výčet lékařských zpráv, na kterých byl posudek založen. Je uveden diagnostický souhrn žalobkyně a závěry některých lékařských zpráv. Posudek obsahuje i vyjádření k odvolání žalobkyně. V závěru PK MPSV konstatovala, že provedla aktuální posouzení zdravotního stavu žalobkyně s přihlédnutím k aktuálním odborným lékařským nálezům doloženým žalobkyní. Dle posudku se jedná o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 bod 1 písm. d) vyhlášky č. 388/2011 Sb. Nejedná se o stav funkčně srovnatelný se stavem, který lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého či zvlášť těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Při splnění podmínek řízení krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
14. Žaloba je důvodná.
15. Právní úprava týkající se průkazu osoby se zdravotním postižením je obsažena v § 34 a násl. zákona o poskytování dávek. Podle § 34 odst. 1 tohoto zákona má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok (§ 9 odst. 3 zákona o poskytování dávek).
16. Podle § 34 odst. 2 má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) *osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.*
17. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) *osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním*

postižením pohyblivosti se rozumí *stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.*

18. Podle § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP/P“ (průkaz ZTP/P) *osoba se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace s potřebou průvodce, včetně osob s poruchou autistického spektra. Zvláště těžkým funkčním postižením pohyblivosti a úplným postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna chůze v domácím prostředí se značnými obtížemi, popřípadě není schopna chůze, v exteriéru není schopna samostatné chůze a pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku.*
19. Podle § 34b odst. 1 zákona o poskytování dávek se při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí: a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení. Prováděcím právním předpisem stanovujícím zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, je vyhláška č. 388/2011 Sb.
20. Příloha č. 4 bodu 1 vyhlášky č. 388/2011 Sb. uvádí výčet zdravotních stavů, které se považují za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace *na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace.* U žalobkyně se dle napadeného rozhodnutí jednalo o položku pod písm. d), tedy o *středně těžké omezení funkce dvou končetin.*
21. Příloha č. 4 bodu 2 vyhlášky č. 388/2011 Sb. uvádí výčet zdravotních stavů, které se považují za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace *na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace.* Žalobkyně namítá, že její zdravotní stav lze zařadit pod položku dle písm. i), tedy že se jedná o *těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních a onkologických postiženích,* nebo pod položku dle písm. f), tedy že jde o *těžké omezení funkce dvou končetin,* případně ji lze zařadit pod položku dle písm. n), tedy *neurodegenerativní postižení s mnohočetnými hybnými komplikacemi typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovolných pohybů.*
22. Výčet zdravotních stavů, které odpovídají příslušné tíži funkčního postižení, není uzavřený. Podle § 34b zákona o poskytování dávek totiž platí, že se při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpisu, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné (odst. 3). Funkční schopnosti, tj. tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace se porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek (odst. 4). Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace se přitom vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace (odst. 5).
23. Posuzování zdravotního stavu občanů pro účely rozhodování ve věci sociálních dávek provádí posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení a posudková komise žalovaného (§ 8 odst. 1, § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění rozhodném pro

posuzovanou věc). Posudek je pro správní orgány stěžejním důkazem. Musí být jednoznačný, určitý, úplný a přesvědčivý. Úkolem posudkových lékařů i posudkových komisí je primárně posudkové zhodnocení nálezů klinických lékařů, které jsou pro vypracování posudku podkladem. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že soudy nejsou příslušné posuzovat obsahovou správnost závěrů k tomu příslušných posudkových lékařů, neboť k takovému přezkoumání nemají potřebné odborné lékařské znalosti (viz rozsudky ze dne 7. 1. 2015, č. j. 3 Ads 114/2014-21, ze dne 5. 6. 2013, č. j. 3 Ads 74/2012-16, ze dne 2. 7. 2014, č. j. 3 Ads 108/2013-19, a ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS). Úkolem soudu je hodnotit tyto medicínské závěry z hlediska jejich jednoznačnosti, určitosti, úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6 Ads 143/2009-60, či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104).

24. Posudek PK MPSV vydaný ve věci žalobkyně nevyhovuje kritériím specifikovaným judikaturou z několika důvodů. PK MPSV se nezabývala skutečností, že žalobkyně se v exteriéru pohybuje výhradně za pomoci elektrického invalidního vozíku. Tuto skutečnost žalobkyně uváděla v odvolání a plyne i z lékařských zpráv MUDr. M. J. ze dne 8. 3. 2023 a 12. 4. 2023, které žalobkyně doložila v rámci prvostupňového řízení. Tuto skutečnost sice PK MPSV zmínila v posudku na straně 3 v odstavci, který se zabývá lékařskou zprávou praktického lékaře MUDr. P. ze dne 3. 3. 2023, a kde je zmíněno, že venku se žalobkyně dle údajů v odvolání pohybuje na elektrickém invalidním vozíku. Hodnocení této skutečnosti z hlediska naplnění kritérií pro získání průkazu osoby se zdravotním postižením se však již vůbec nevěnovala.
25. Posudek PK MPSV nepopisuje funkční dopad postižení žalobkyně na její schopnost pohyblivosti. Chybí jakýkoliv popis omezení funkčních schopností žalobkyně v souvislosti s konkrétním postižením žalobkyně. Posudková komise se mobilitou žalobkyně celkově vůbec nezabývala a o schopnosti žalobkyně samostatně se v domácím prostředí či v exteriéru pohybovat neučinila žádné závěry. Přitom právě schopnost samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a chůze v exteriéru je dle § 34 zákona o poskytování dávek stěžejním kritériem pro určení závažnosti funkčního postižení posuzované osoby, tedy pro učinění závěru, zda se jedná o středně těžké, těžké, či zvlášť těžké funkční postižení pohyblivosti. Z § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek je přitom zřejmé, že skutečnost, že se osoba v exteriéru je schopna pohybovat zpravidla jen na invalidním vozíku, je podstatná pro závěr o závažnosti funkčního postižení.
26. Dle posudku PK MPSV jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně „změny na páteři a nosných kloubech.“ Jako zdravotní stav, který lze považovat za podstatné omezení pohyblivosti a orientace dle přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. určila PK MPSV středně těžké omezení funkce dvou končetin, tedy položku dle bodu 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky. V posudku je uveden závěr, že žalobkyně netrpí těžkým omezením funkce dvou končetin, a že nemá anatomické ztráty pohybového aparátu [bod 2 písm. a), b), d) a e)], netrpí středně těžkými parézami ani plegiemi končetin [bod 2 písm. g)] a není dokumentováno těžké omezení hybnosti kyčelních a kolenních kloubů. PK MPSV však jakkoli neodůvodňuje svůj závěr o tom, že postižení končetin žalobkyně je středně těžké a nikoliv těžké. Přičemž skutečnost, že funkční postižení nenaplnňuje charakteristiky jiných položek daného ustanovení, o tomto závěru sama o sobě nevypovídá. Zda se jedná o středně těžké, těžké, či zvlášť těžké funkční postižení je namíste hodnotit dle

kritérií uvedených v § 34 odst. 2, 3 a 4 zákona o poskytování dávek, jak bylo nadepsáno shora, to však posudková komise neučinila.

27. V posudku je uvedeno, že u žalobkyně se nejedná o těžké postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních chorobách [(bod 2 písm. i)]. Dále je uvedeno, že chorobu NYHA jistě ovlivňuje i nadváha posuzované, chlopenní vada je středně hemodynamicky významná, ischemická choroba srdeční je oběhově kompenzována, koronarografie je bez stenóz. Soudu, který přezkoumává napadené rozhodnutí v pozici (poučeného) laika, tj. bez lékařského vzdělání, nepřináší takové odůvodnění informací o tom, jak ostatní zdravotní poruchy žalobkyně ovlivňují její pohyblivost a proč je nelze podřadit pod některou z dalších položek bodu 2; tj. písm. i), f) či n) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Ostatně takto argumentovala žalobkyně již v odvolání a napadené rozhodnutí (v návaznosti na posudek PK MPSV) na tuto argumentaci vůbec nereaguje. Nutno připomenout, že při posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři je třeba vyvarovat se zkratkovitých formulací v lékařském žargonu a užívání odborných lékařských pojmů mimo lékařské prostředí zpravidla neužívaných (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15).
28. Lze shrnout, že v posudku PK MPSV, který žalovaný přejal do napadeného rozhodnutí, nejsou uvedeny dostatečné důvody pro závěr, že zdravotní stav žalobkyně je na místě podřadit právě pod položku bodu 1 písm. d) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Posudek nenaplnuje kritérium úplnosti, neboť nevěnuje žádnou pozornost funkčním schopnostem žalobkyně a nevypořádává se se skutečností, že žalobkyně se v exteriéru pohybuje výhradně na elektrickém invalidním vozíku. Posudek nenaplnuje kritérium přesvědčivosti, pokud jde o závěr, že funkční postižení žalobkyně odpovídá intenzitě středně těžkého postižení dle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, neboť tento závěr není odůvodněn. Posudek dále nevyhovuje kritériu srozumitelnosti, neboť z něj není zřejmé, jak byly hodnoceny ostatní zdravotní poruchy žalobkyně. S ohledem na vytýkané vady nemůže být posudek PK MPSV dostatečnou oporou pro skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně uvádí, že se PK MPSV vypořádala s odvolacími důvody žalobkyně. Posudek posudkové komise není úplný a přesvědčivý, závěry žalovaného tak nejsou dostatečně podloženy. Napadené rozhodnutí proto trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodu rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Soud shledal žalobu důvodnou, neboť je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil zpět žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V něm je žalovaný právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Je nutné, aby se PK MPSV v dalším řízení výslovně vyjádřila ke skutečnostem vyplývajícím z posudkových podkladů (především k tomu, že se žalobkyně v exteriéru pohybuje výhradně na elektrickém invalidním vozíku), a poté tyto skutečnosti vyhodnotila z hlediska schopnosti žalobkyně pohybovat se v exteriéru [§ 34 odst. 2, 3 a 4 zákona o poskytování dávek; povinnost hodnotit vedle zdravotního stavu i funkční schopnosti osoby vyplývá z § 34b odst. 1 písm. a) zákona o poskytování dávek]. Zdravotní stav žalobkyně je dále třeba zařadit pod odpovídající položku přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. a toto zařazení řádně odůvodnit. Je třeba přezkoumatelně zhodnotit, zda zdravotní stav žalobkyně odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotními stavy uvedenými v konkrétní položce a uvést, které skutečnosti při tomto

posouzení lze považuje za rozhodující, případně které skutečnosti zmiňované žalobkyní a plynoucí z posudkové dokumentace pro posouzení podstatné nejsou, a z jakého důvodu.

30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náhradu nákladů řízení však nepožadovala a ze spisu nevyplývá, že by jí nějaké vznikly. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 8. dubna 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně